

BORSSZEM JANKÓ

Grecsák & Komjáthy.

Előfizetheti a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Bukott képviselők albuma.

I.

Grecsák és Komjáthy.

Buktak nagyot, — léptek föl légyen ők bár itt, vagy ott; — egyik szélbal, a másik zagyva — az országházból mindenik kihagyva. — Komjáthy és Grecsák sir: »ó mi fatum, — hát nekünk nem kerül mandatum! — Mi lesz velünk, — ha kép nem viselünk? — Mert hiába — szólunk ékesen a Fortunába — s szerkesztünk német ujságot — ránk a feledség köde szállott, — ismeretlen semmik leszünk — ha valami bölcset, szépet — a hirnév föntartása végett — mi nem teszünk.«

S bár a két exkövet — a politikában egy követ — soha se fújt, — most összebujt — s a napi rendre tére: — hirnév mentő eszmece-rére. — Mint súgtak — búgtak, — dűnnyögtek, zúgtak, — tanácskoztak ők ketten, — agyaikat megfeszítetten, — más írja le, én ne, -- én térek a tényre — az eredményre:

Másnap egy czéhbeli mázló — egy czégen dolgoza száz ló — erővel s arra vése — ily föl-írást:

GRECSÁK ÉS KOMJÁTHY

Bélés áru

kereskedése.

S néhány nap alatt — a falat — disziti e czég — s a két bukva derék — ki huza rövidet — ime lett — bélésáru árló gyári áron — a Váci boulevárdon. — Ki nem hiszi — meg-nézheti — s meglátja, hogy valamikép — igazat ábrázol e kép — mely hozzá pictum s non cac'tum — azonképen e történet is factum.

Emléklapok

a vándor írók és művészek albumába.

— A »Pesti Napló«-ból. —

I.

Előszó.

Nem nagy kedvvel jöttetek, de mi annál nagyobb kedvvel eresztettünk el, így hát nagy kedvvel kellett távoznotok. Azért szeretjük, hogy itt voltatok, mert beismeritek, hogy megismerkedésünknek csak mi adtuk meg az árát. Lehettek hivatott írók és művészek, bár mi nem hívtunk, de választottak nem lesztek soha, mert

közületek ugyan sem Urváryt, sem azt a másik szöke toast-művészt nem fogjuk képviselővé választani.

Szatmári Nagy Károly.

II.

A magyar művészeknek.

»Művész hazája nagy világ« — minek jöttetek hát ide, a mi kis falunkba!

Kalapács Sylphide.

III.

Sokszor volt alkalmam veletek találkozni a művészet csarnokaiban Budapesten, — magyar írók és művészek, — s még is a viszontlátás Nagy-Károlyban az ujság ingerével bir. Miért? Mert azt véltem felöletek, hogy kifogástalan gentlemanek, rendkívüli férfiak vagytok, és ime kistül, hogy nagyon mindennapi fráterek vagytok. És azután otthon minden kedves, még ti is. — Az otthon többféle: legszűkebb körü a család, tágasabb a község, legtágasabb a haza — ezért tehát: kívül tágasabb!

Monocles báróné.

IV.

Urváry Lajosnak.

Mondják, — és ez valószínűleg az egyetlen irodalmi ág, amelyet Ön művel, — hogy igen kellemes pohár-köszöntőket szokott mondani. Biztosíthatom, hogy legszellemesebb toastja se szerzett Önnek annyi barátot, mint az az egy, amelyet nálunk elhallgatott. — Uram! Tetőzze be ezt a nagy tettét azzal, hogy a »Napló«-ba se írjon ezután egy betűt se. Ebben mi is, a nagy közönség is gyönyörködhetnénk.

Dr. Boros.

V.

Ábrányiné W. Margitnak.

Berekedtél, berekedtél — óh mért kellett berekedned? — Ápold máskor kicsinyedet, kicsinyedet — kis hangodat!

Kospallagi Rembrandt Olivla.

VI.

A magyar írók és művészeknek.

Legyetek meggyőződve, hogy július 15-ke után mindig a 16-ika következik.

Bölcs Náthán.

Szell Farkasnak.

Te azt mondád: betű és szellem különböző; — én azt mondom: kétszer kettő négy.

Bölcs Főntebbi.

VII.

Tonálok én ozt igen kölömös, hoid magukat hijják írók és művészek, mikor Ünök tolojdonképen bővészek. Mogok töltötték nálonk órák? Forcsa! Azok nem is voltak órák, honem pillonotok!

Seiffensteiner Solomonina.

VIII.

Az erkölcsi betegségek nem kevésbé ragályosak, mint a heveny-fertőző kórok. Mindegyiknek megvannak saját, fajlagos mikrobiái. Ilyen mikrobokat hoztatok magatokkal.

Dr. Sassafras.

SAISON.

SAVANYÚ ÉS KESERŰ AQA RELLEN

Na zdár!

NA ZDÁR csehek!, — feledjünk
Gyüölködést, viszályt:
Mi a sok cseh beamtert,
Ti mil'jó gúnyt, mi fájt.
Két józan nép kezében
Nincs már helyén a sár,
Hogy egymást megdobálja —
A békülés — na zdár!

A nemzetek virradnak
S majd — egy szép reggelen
Belátják: szörnyű tévely
A nép történelem,
Melyben csak harcz viharzik
S a vér egy tengerár
Mi sejtjük már a reggelt
S köszöntjük azt — na zdár!

Az »érdekellentétek«
S az »államérdekek«
Ó népek, ilyen szókért
Mennyit véreztetek!
Ti rút hazúg üres szók
Az időtök lejár . . .
Testvérek mind a népek,
Minden nemzet na zdár!

Nyelv,- faj-, valláskülönbség
Hitvány, csekély okok!
Mindezen a világ csak
Egyszer mosolygni fog.
Ma még gyilkolnak érte, —
De itt a példa már, —
Kibékül a magyar, cseh —
E példa szép — na zdár!

Mi tőlünk ment követség
Szerény apostolok,
De im oltártfűzik már
Prágában ferlobog.
S mely békülésre keblet
Oly lelkesülve tár
Nagy ama nép jövője —
A jó cseh nép na zdár!

A singhalok Budapesten.

— Ethnographicus tanulmány. —

Ceylon olyan sziget, mely bár Ázsiában fekszik, de azért emberei sokkal több európai civilisatióval bírnak, mint a horvátok. A parlamentarismust ott nem ismerik, e szerint káromkodni, szítkozódni, egymás becsületében gázolni sem szokás. A singhalok barnabőrűek, de nem attól a sok piszoktól, mit egymás képehez vágtak, mert nem lévén vastag bőrük, az ily dobálózást el sem szívelik.

Egyikkel szóba álltam s kérdeztem, sajnálják-e hogy nincs szabad sajtójuk.

— Legalább nem marakodunk, felelt Nattimir s én az európai viszonyok e nagy tájékozottsága előtt kalapot emeltem.

Hazai gyümölcsök közül legismertebbek a banána, melynek teljes leírását bárki a bananatomióban megtalálhatja és a kókuszdió, mely igen sokoldalú használatra szolgál, eszik, iszszák, kikészítik és még tudományukat is kókuszdióhéjba szorítva árulják. — Az állatok sorában legnevezetesebb az elefánt és a kigyó, az előbbieket a költőkre gyakorolnak befolyást elefantásiájukkal, az utóbbiakat a varázslók meg tudják bűvölni. Mivel e kigyók hasonlítanak azokhoz, melyek Erdély román vidékein tanyáznak és a magyaroktól keblükön táplálnak, kérdéses: nem volna-e czélszerű megszelidítésükre néhány ily kigyóbüvölőt megnyerni s missióban a panromán vidékekre küldeni.

Ceylonban még a sokférjűség divatozván, látunk a singhalok közt egy nőt, kinek négy férje van.

— Csak? hallok egy hangot hátam megett. Megfordulok s egy kedves arcz mosolyog rám piruló ártatlansággal.

»Mit tart nagysád a sokférjűségről?« kérdezek aztán egy másik szép asszonyt.

— Azt, hogy ez így nyilvánosan, matrikulába vezetve, engem nem ingerelne. Nálunk érdekeseb.

»Őn tehát, ha nálunk a polyandria behozatnék, az egyférjűség mellett maradna!« —

— Csak azért is: — nevetett hamisan.

Culturállapotjukat tekintve, ezek a jó singhalok igen alacsony fokon állhatnak, mert gyilkolás, csalás, öngyilkosság, lopás, rablás stb. előttük ismeretlen. Az angol kormány egy börtönt épített Ceylonban, de a nép műveletlensége miatt, lakója nem akad.

Vallásuk a buddhismus, alapítója Buddha, ki egy eléggé nem igazolt hagyomány szerint a Duna partján Ó-Budán született, ennek emlékére kiáltják a singhalok mindig: Ó Buddha!

Némely tudósok köztük s a magyar nemzet közt rokonságot kerestek, de én a leggondosabb vizsgálat mellett sem találtam más rokon vonást, mint hogy ők is, mint némely magyar emberek, igen szeretik a semmittevést, de mert a singhalok nem kártyáznak, isznak és korhelykednek, én a főnebbi föltevést alaptalannak tartom.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósításai

Ngysgs Vöröshegyi Dávid urhoz KároJ ferdelyében

Pⁿ. Gecsér, Gyula hó 25-ötödikénn.

Nagyságos Uram!

Kegyess Jól tévöm!

Olyatén meleg jár-
nak, hogy valóban meg
gyula e hó — de meg
gyúlna az Jégg is.
Olyatén forróságok szik-
rádznak, hogy az bélka
is izzad, penigh még
nem is oj régentén a
sok esődzés mián farka
nyólt neki — igen is;

én magam a sőt meg
vonyom a tselédségtől,

mondom a verejtékét re törülje bele ümeg úlyában,
hanem tsorgattassa belé az levessiben, sóssat eszik
akkor. A pióltzás tavat kiportzióztam feredőkre, him és
nyöstény osztájokra — de a mikoron a cibakháti ura-
ság izráelliták és közönséges zsidó népek ki jötenek
élvedzeni a hüsstető vizet — a hült heje meleg potsoja
volt, valóságos fekete Tenger — de a mejet a Mózsess
hitűjek nem tekéntették nekik valónak — a vörös Ten-
ger nyilván jobban felelendett volna meg nekik — de
a hol nints, ott Aáron próféta is hilyában kereskedik,
igen is.

Mostan az tó feneke olyan repedményeket tanusét,
mintha föld indulásba leéndett a tó ülepszet és abban az
bacillusok, Pásztor és Kók professorok methodiája sze-
rint erősen farsangolnak és csak az sárga dinnye üdelyét
várhattuk, hogy a Cholera morbus áziatikum ki
ütvénn, beiénk üssön — a zöld baratzkok előre segéd-
keznek, hogy Gecsér Pusztája Márszél francia város
legyen, a Hétszélpart meg Tulom.

Az urasági izralita Doktor ur, a Mendli, a Nemesi
Birtok számára ki hozatott Cholera csöppeket az Pati-
kában vissza küldtettem — hasznukról nem lévén meg
győződve. Mert hátha csak cholera — és akkor hilyában
vala az kölcsés, ami nagy pazérlás. Majd ha a járvány
meg léssen állapítva, az első huszon öt bé bizonyító Halál
eset után üdelyén való lesz eréjessen elejében állani az
veszélnek — igenis.

Az usztatóban meg nyitottnak nyélvánétottam a
feredői szezőt és ferednek kossal vegyest az anyajuhok,
mint akár Osztendóban. Az amott persze az elő kelő
feredő, emez azonba a bürgeliche, hogy én is mongyak
edgy szó jádzmát hüttől e kinos melegekben —

az kolompérokat a kofák bőrzéjére eresztettem —
az Állattyaim takarmány nélkül is soványodnak, és
ennyi haszontól csak úgy feszül az verthám kasza két
oldala, mejeket az Uradalmi ács kemény fa oszlopokkal
támasztott meg — hát ha még a Buzáink is meg leén-
denek sluszolva a gőz malmi héber uraságok által. A

föld csak úgy nyögledzik az áldás alatt, és kedvezni
kévánvánn az én kegyess Jól tévömnek, nem is keresz-
t alakokban ragattattam őket, hanem csillagokban, mint
láttam e Jordán parti Szent jelzetet a csokománda zsidó
Metszész ur szobályának a keleti falánn. Hogy így
nagyobb az áldás, ki tetszik maár abból is, hogy hörösög,
vakond, ürge, gözü mind kerekre hiztak e jó tsillagok
alatt. Az nyul akkorára nevedett túlle, hogy nem is
makog már, de nyerit. A róka penigh oroszláni pre-
tenziókkal ordit mint edgy vad Kan. Seött még a vad
galamb se bűg, hanem bög, a verebek meg röhögnek a
kövérségtől — edgy szem verébb edgy embernek edgy
napi étel portzióra elegendő, minél fogvást Marha hús
rátában adom ki nekik. A tejünk olyan vastag, hogy
nem győzzük higétani. —

továbbá a többi Buza Földeken gyönyörű a Zab
a Rozs táblákban pompás a Lolium perenne, az Arpa
termésen már ott éredzik az bak szag, a mejről a hires
Bayor serek elneveződnek, a Kukoritza penigh csak úgy
röffen —

A veress Buza nem ártott, a mejből az a Tanulság,
hogy a mi vörös az csak haszon — a tseh kertész némi
nemüleg el kámpétsorodott artzi fiziognómijával támo-
lyogván elébem, rögtön Kárboly savanyt fröttsentettem
belélye, hogy az Cholera gyanánt ki botsássa magából —
előbb meg ne találjon halni, mig az uti pénz előleget
le nem szolgálta, mert az tsehek magyar Országon merő
élelmességből a halálra is képesek — a

béres asszonyok azonban merő egészség — a Ngs
Urffijak a naptól feketék, gyönyörű szint jádznak —
kártyában is,

mejjek után öröklök

Ngs Uramnak

Kegyess jól tévömnek

hóduló tanulmányos hiv szolgája

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.
oklev. gazdász.

Tönődések

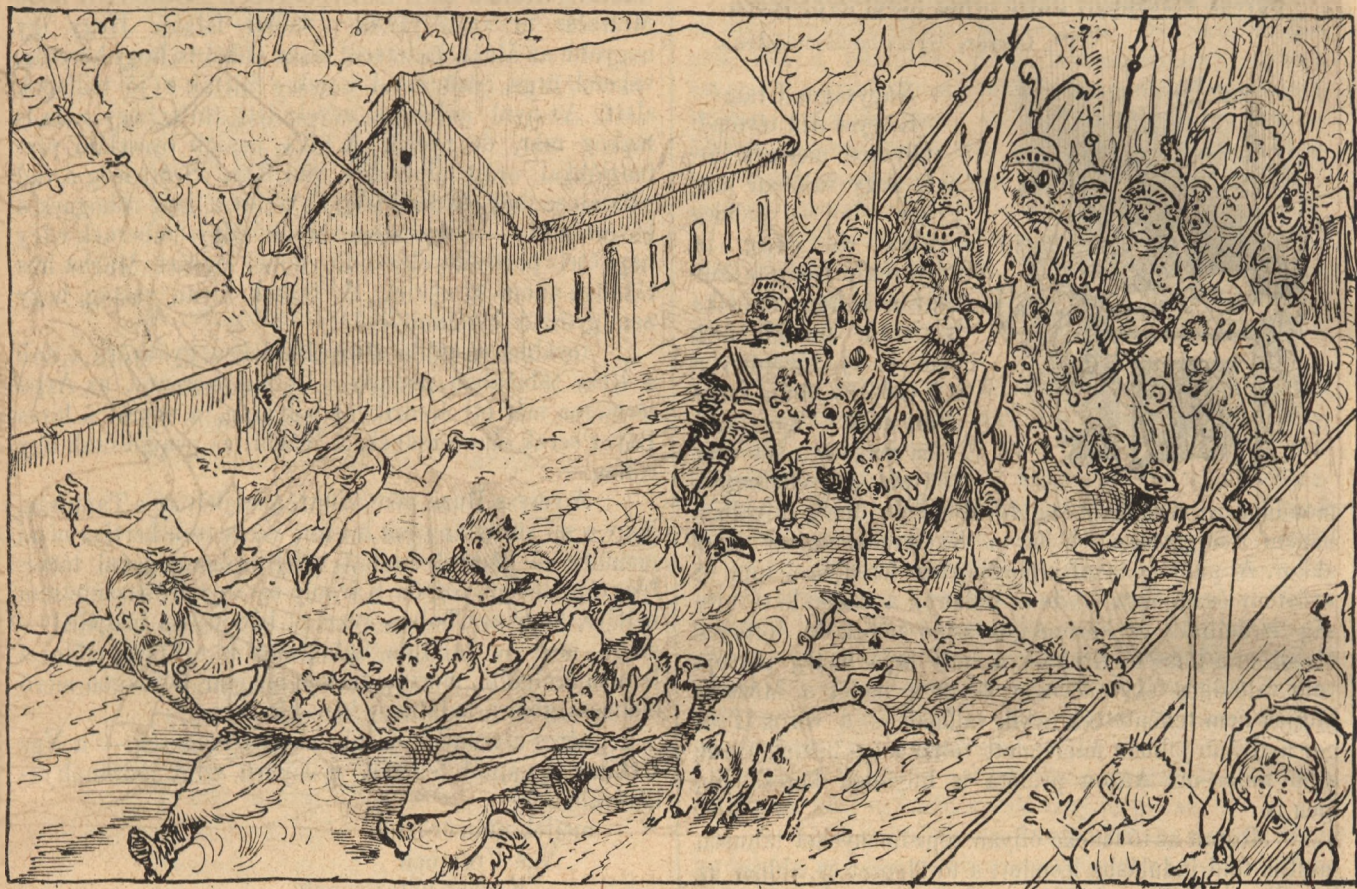
Seiffenstelner Solomontól.

— Sadálkozom azon rajta,
hoid a herr fűn Wein direk-
ter or minék ereszti városba
edj küzős vezetékbe viz, pió-
czák, bogarak és holocsák.
Miért nem sínálja edj külön
vezeték viz számára és boga-
rak számára? Oki szereti
inni pióczák, mojd abonirozza
mogát nála oz extra vezetékre.

— Láczik, hojd horvát
testvérek nem ismerik mogyor viszonyok, különben
nem neveztek volna a graf Khuen-Hederváry »mogyor
pandor«. Hoidha ü volna edj magyar pandor, okkor
nem fogná olejan jól rendet tortoni.

A csehek Magyarországon.

**Hajdan sok zordon Pospischil
Igy tört vizitbe ránk,
S ha Pospischil kuruczodott
Nagyon csehül valánk.**

Nyilatkozatok.

Csehek!

Mi eddig testvérekül tekintettünk!

Forró keblünk dagadó párnáira fektettünk!

A cseh oroszlán képe szivünkbe volt vésvé.

Zágráb szerette — imáda — istenítette a száz tor-
nyu Prágát.

Mindez azonban megváltozott — mióta ti azon
árulást követtétek el, hogy a barbár magyarokkal test-
véresültetek és ezt a lótejhez szokott, vad mongol fajt a
pilseni sör áradatában megfürödni engedtétek.

Hogy — ó hogy tehattétek ezt?

Mily rémitő önmegfeledkezés!

El akartok-e végkép szakadni Szlavia tápláló keb-
léről, hogy Hungária sovány emlőin éhen-szomjan
csüggjeteek?

Ily körülmények közt nem marad hátra más, mint
hogy kitagadunk — eltaszitunk magunktól!
Zvojnimir sir — Stárcsevics átkoz! —
Anathema — anathema sit!

Hrvat Mirko.

*

Nyomorultak!

Megbotránkozással ertesültünk arról a hallatlan
tényről, hogy ti száz darab magyar embert, akik — az ud-
variasság álarcza alatt — Prágába belopóztak, oda be is
eresztettetek!

Nemcsak beeresztettétek — hanem ünepélyesen
fogadtátok is őket!

Nemcsak fogadtátok — hanem meg is vendégel-
tétek!

Nemcsakelég!

A toll iszonyodik leírni a szörnyü bünt!

A magyarok Csehországban.

**Revancheot így adunk mi ma
S bár sas csak sast nemez,
A sok jámbor pan Pospischil
Legjobban éljenez.**

Ti, akiknek lába a szent Moszkva földét érintette —
a magyar zarándokokat nem dobtátok ki.

Még csak el sem vertétek!

Megtorlás nélkül ilyesmit nem lehet hagyni s azért
elnevezünk hitványoknak, silányoknak!

Megindítjuk haragunk fürgetegét Prága felé, hogy
tüssön helé a mennykő!

És megtiltjuk nektek, hogy ezentul szlávul beszél-
jetek, érezetek és gondolkoztatok!

Összes sajtónkkal pedig meg fogunk tépáztatni
irgalom nélkül!

A montvai panslávok nevében:
Ivan Ivanovics.

*

Elvakult édes testvérek!

Boldogtalan szegény barátaink!

Hát nem látjátok ti be a magyarok rút tervét,
hogy mit akarnak veletek művelni?

Semmi egyebet, mint hogy megirigyelték azt a szép
színházat és el akarják lopni. Az a száz ember — akit
oda küldtek — átöltözködött boszorkánymester volt.

Egy szavukba kerül csak, hogy a színházat Prágából
Budapestre varázsolják. Mi ezt tudjuk, mert mi ismer-
jük elnyomóink furfangját s agyafurtságát.

Igy cselekedtek az egész tót miveltséggel, melyet
ugy elescamitiroztak, hogy most nyoma sincsen.

Összes nagy embereinket, lángelméinket — kik
nálunk hemzsegnék — eltulajdonítják, mert ők a maguké-
ből mitsem tudnak producálni.

Ó mily csalódás volt ez a fogadtatás ránk szegény
tótokra, akik eddig a szent Prágára oly ábitattal tekin-
tettünk, hová ha derék drótosaink elrándultak — a
szent ihlet lelkesültségével drótozták a fazekokat, mert
tudták, hogy a testvér fazekjait drótozzák.

Vége—vége a kornak!

Drótosaink ezentul kerülni fogják Prágát, mert
elveikkel nem tartják többé összeférhetőnek áruló szláv
fazekok megreparálását és mivel a magyarok sem érte-
nek a drótozáshoz — a cseh fazekok cserepek maradnak.

Ezt nyertétek, hűtlenek!

Dratva Jankó s. k.,

az összes drótosok megbizásából.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Nohát!

Van-e még illen m. k. rendőrség széles e világon, vagy akár külszörzágokba is?

Ugye hogy nincsen?

Az anármiskákat kipusztétottam, a korela be se mert gyűnni. Aztán kinek köszönhető emmind? Hát énekem!

Persze azok a nasszáju irigy úságró tens urak nem akarják ezt elősmérni, a nagyfejű városi urak is azt gondúják, hogy az ü dezinczifnczi meg egyéb inczifnczi rendszabállaiktul ijedt meg a korela. Noiszen! Megijed azoktul a fészkes fityfirity, vagy majd mit mondok ki; meg tunnám mondani, hogy mit csinál az ü hirdetmé-nyeikkel a Janó viczeházmaster, de nem akarom lealázni a hatósági tekintélt, mer hát röndnek muszáj lönnyi!

Hát a kűművesek nem szedték vóna széjjel az uj házakat pallérostul együtt, ha én itt nem vagyok? De hát itt vótam, oszt megmutattam azoknak a malteros pofájú fia-anármiskáknak, hogy mi a rönd! A ki lár-mázott, dutyiba tevődött, mert aszongya a nasságos Thajsz feőkapitány ur ü méltósága, hogy »aki röndöt zavarván, lázadó szándékkal veszedelmesen csoportosul, letartóztattassék.« Ugy bizony, mer röndnek muszáj lönnyi!

Azok a czingárok, — vagy tudja a kü miféle oláh czigányok — akiket az állatkertbe mutogat valami nímet, azok se tetszenek énekem. Aszongyák hogy Indiaország-bul gyűttek, ahunnan a korela. No mán ha én a város-nak vónék, nem engedtem vóna, hogy ide gyűjjenek, vagy ha már eegyűttek, per zsup hazakűttem vóna őket India-országba, mer mit ér akkor a dezinczifczálás, hogyha — amind e képes úságra látom, — elefántok hátán hoz-

zák be a korelát! Nem rönd az, pedig annak muszáj lönnyi!

No vak kódis, gyere be hát! körülülünk, megfűs-tülünk, legalább nem kapod meg a korelát. Aztán meg röndnek is csak muszáj lönnyi!

Apró hírek.

√ A budapesti kőműves legények összeálltak és szabadkőműves-páholyt alapítottak. A rendőrség közbe-lépése folytán egy részük zártszékbe került.

☞ Színház ^{*}alkalmából ^{*}keletkezett a cseh-magyar barátság. Vajjon nem lesz-e az egész csak komédia?

Egy magyar fürdőorvos naplójából.

jul. 1.

Élni kell — a concurrentia nagy a fürdőorvosok közt — a pátiensek növekedése pedig nem tart lépést az orvosi praxis igényeivel. Ily körülmények közt ma már csak a legnagyobb ügyességgel és furfanggal lehet betegeket fogdosni. Én a következő rendszert követem: A főállomásokon titkos megbizottakat tartok, ezek a jegykiadásnál meglesik, hogy az utasok közt kik utaznak az én fürdőmbé. E megbizottak az illető betegekkel társalgásba bocsátkoznak és a legnagyobb udvariasság-gal engedelmet kérnek arra, hogy a pátiens két arczára egy-egy stampigliát nyomjanak ily szöveggel:

jobbról:

balról:

Lefoglalva
Dr. Ütéry Daniló
számára

Besetzt für
Dr. Danilo von Ütéry

Azt hiszem, ez ép oly gyöngéd, mint előzékeny cse-kély rendszabálynak mindenki szivesen aláveti magát és nem is fog találkozni senki sem, aki rajta megütköznék.

jul. 15.

Iszonyu! Versenyorvosom Dr. Fiebermann Kaifás kifogott rajtam. Olyan megbizottakat állított fel a nagyobb állomásokon, akik a pátienseket elfogták, külön e célra rendelt zsákokba varrták s rá irták: *Gyors-szállitmány* Dr. Fiebermann Kaifás fürdőorvos részére. Valóban a küzdelem a létért keserű és nehéz kezd lenni, újabb s hathatósabb rendszabályokhoz kell nyul-nom s ennél fogva a méltányosság szempontjából indulva ki, a következő fölterjesztést intéztem a kormányhoz.

Nagyméltóságú m. k. belügyminiszterium:

Nehogy mi fürdőorvosok egymást rontsuk és a szegény betegeket is molestálva, egészségüknek ártsunk, kérem tisztelettel, méltó-tassék elrendelni, hogy

1. A főbb állomásokon egy hatósági személy álljon rendelkezésre, aki a betegeket három osztályra osztja u. m. a) gazdagokra, b) tehetősekre, c) szegényekre.

2. E betegek aztán hivatalból kiosztatnak a fürdő-orvosok közt, mely czélból állandó lajstromok vezetendők, hogy előnyben egyik se részesüljön.

3. Ha az ivad végével kiténik, hogy egyik vagy másik doktor többet vett be kollegáinál, a hiányt az állam tartozzék pótolni.

*

jul. 30.

A belügyminiszterium visszautasította folyamódásomat. Sajnos! Miféle állam az, melynek nincs érzéke ily méltányos kivánságok teljesítésére. Eszerint minden-

kinek magáról kell gondoskodni. Dr. Fiebermann kollégám egy szép hölgyekből és urakból álló csábsensál ügynökséget szervezett. A hölgyek feladata férfitájakat keríteni. A coupékban ismeretséget kötnek az utasokkal s légyottokat adnak nekik. E találkák helye a doktor lakása, ahol aztán a gyöngéd találkozóra megjelenteket lefűlelik. De én kifogtam rajta! Egypár csikóst hozattam az alföldről, akik a pányvával ügyesen tudnak bánni s nekem az utasok közül annyi beteget szakítanak ki, ahányat akarok! Meglássuk, melyikünk győz!

Az a miskolczi kortina

mely irodalmunk nagyságának leghívebb képeit mutatja. Tetszeni fog ez a miskolcziaknak, különösen az a derék, kövér ur ott fent a jobb oldalon, a kiből tizenkét olyan vézna Petőfit is lehetne hasítani, a milyen ott vele szembe farkasszemű néz. Az igaz, hogy Petőfiből is kikerülne tán egy tucat Csiky, és mindig maradna ott egy-két Ábrányi Kornélkára való.

MOKANY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

Püf neki!

Ippeg emelgettük elfelé Lupi bácsival a Bugaczi Laczi »jó középtermés«-it — már t. i. a jövő esztendejét, mer mi egyikét terméssel mindig fórba vagyunk, — mikor belohog a kaszinóba a Bébicz Mátyás, a helybéli gyereksintér, a tanférfiju, — hogy inkább kanférfiu lenne az árva — s azt bömböli végig az »Olvasó termen« — mán a kibe mi olvasgattunk, hogy aszongya: »Gyün! gyün! gyün!«

Mi gyün, csak nem a korela? — kérdem uri kedvvel, a mig missolok. Nem, nem — vistja vissza a tanférfiju. Ahá, — mondok — talán biz az a singhaléi trupp, a ki, mint az úságbul hallom, nagy furóréval utazgat a magyar glóbuson. Erre má nem is röffent vissza a dombszögi tudományok secretáriusa, mer má a kertek alatt szedte a görhes lábrikráját, a kibe meg belekapaszzkodott a Szellő jagarom, ode se hederitve a fogai jóvoltának.

Upre urak, urfiak, válogatott czigánlegények, ezt má csak meg kő tekénteni nekünk is! Bankot mondok, fölcsapom, — bevágott. Készen vótunk, — különösen a Laczi komám az tisztára — s most már mondok: möhesünk a singhalléiak elé. Gyüött is az egész nóbel kompánia.

— Láttam én má singhallét ölöget; oda föl Pesten a Király utca (a kit a jeruzsálemi király tiszteletire hínak úgy) véges végig teli van velük. Blói katz, Valhalla, (tódanék két bötút a fébemaradt eső szótagjához) Orfejum, meg tuggya kő valamennyinek a nevit, mind ismer s urnak tisztöl engemet. No de urmagam is ismerék ott kivü-bévü minden zeg-zugot, lik-lukat.

Ezenközbe csak odaértünk a mi családi görbe vasutunkhol, a hun ma kinn állott vasárnapi parádéba jaz egész Dombszög, a Bébicz Mátyás meg mán ott szónokult egy csomó ur meg hógy előtt, a kik ippeg azon vótak, hogy lekapaszkodjanak valahogyan a kupékból.

Nézem a gyüevényeket. Ttyü a ki áldója van, — iszen ezeket ösmerem! Nem a királlutca singhallé-ibul szakadtak ezek ide, hanem a kerepesi utiakbul. Meg aztán nem is mind singhallés, hanem akad köztük ujságba firkász, képeket piktör meg egyéb czigány náció, akikkel én Pesten létemkor abba a bódéba szoktam »csöndesen« mulatni, akit »írói kör«-nek csufolnak, bizonyosan annak a szunyogtermetü kernyelnek a tisztelettyire, aki ott »fölrini« szokott. »Szerbusz bruder!« orditom lelkössen és tizenkét író meg egy tuczat mívészü löggott a nyakamba. »Hát aztán mi a nyavalyát kerestek itt a dombszögi határba?« Ezt mondást nyájassan ódalba löktem a kanját, no meg a szípnem közül a csunyákat, a fiatalabbját úri leereszkedéssel megtürtem személlem körül. Megmagyarázták, hogyük most nagy járatban

vannak: terjesztik a magyar fösövidéken a honffy czibilizácziójót. »Ahán« mondok »értem, az a láda, akit utánatok hoznak, bizonyossan tele van a »Nemzeti Biblia-társulat« harminczkét lapos kiadványaival.« Hát nem eltrafátam-e? Csakugyan a Zsiros István présibül került ki annak a kiszlinek az egész nömös tartalma, hogy tanúna belüle igaz magyar czibilizácziójót ennek a romlásnak indult honyhazának attul a kehes ájrópai kúttúrától nímetre nem fordított minden jóra való fia — lánya.

Odafurakodott azalatt a görhes tudomány terjesztö, oszt rágyujtott valami ékes dikczióra, amelikbe sürün mártogatta a tudomány fákláját a kasztáli forrásba, összeházasította Apollót Zrinyi Ilonával, Kossuth Lajos apánkat a kilencz muzsával. Végtere is nekem köllött ódalba löknöm a mogyorópácza régenst, különben úgy elnyult vóna a mondókája, mint egy kaszinóbeli nemzeti színjáték. »Ha már itt vagytok« mondok, »ne koplajatok mint otthon«, azzal élire állok a regementnek és viszem a rezidencziájamba. Kiadtam röndöletbe, hogy legyék sütés-fözés, de vót is oan, tudom' höttig emlegetik a naptýát. Az egyik dámácska — ki sem néztem vóna a Bernát Sára formájából, oan emberségesen neki nézett a jónak, hogy ebéd után beszényi se tudott már, csak csuklani. Soványabb vót a szentem, semhogy én vállalkoztam vóna a doctorának, hát Lupi bácsi kínálkozott, hogy aszongya, majd kikúrálja ü a csukló mívésznet.

Hát amint barátságos pipaszó mellett ülünk ebéd után a szalonyomba, ecczere csak nagy sikojtást hallok. Tyüh az áldóját! Ott térdepelt Lupi bácsi az éhes trá-gika előtt és oan érzékeny hangon, akár egy másfélesztendős bikaborju, aszongya: Nassám, én imádom magát angyalom, legyen az enyim, az én szerető hitestársam, de mingyár, ebbe a pillanatba!

Noiszen! Láttam én má sok teátrumot, sok mívésznet a Prielle Nellitül kezdve az Árokparti Zsuzskáig, aki Jász-Alsó-Piripócson nyomorittya az Oféliákat, de ijen szinpadi hatást, ijen szempillantást, mint amijen-nel a kis betegünk a földhöl vágta szegény Lupi bácsit, oiant nem evett még Ajrópa!

Tanútam a Lupi bácsi példáján s a saját gusztu-somat is követve, inkább egy jobban megtermett hölgyikéhez tartottam magamat, aki ippen köszörülte a fülemile torkát, rákezdve valami opera izére. Hallgatom a kornyikálást egy darabig, oszt uri flegmával odaszólok: Bájom nassám, eszem a czukros zuzáját, sose fárassza a gégáját, mert elvész az illuzijóm. Csak a karját muto-gassa babám, nem hiszi akkor senkise, hogy ilyen szunyoghanga van. A kardalajit szívesen hallgatom, de csak akkor, ha szöló inekli magamnak? Majd ugy jártam én is, mint Lupi bácsi. Csak nagy sokára tudtam kien-gesztelni vastagkaru vékonyhangu operistánémat. Bele is fáradtam azzal az emberiség nőstiny felibe; csak különbek vagyunk mi, akik a teremtés urának születünk.

Össze is álltam hát egypár urával a teremtésnek, a felitül elnyertem éjjelig a teremtésit, de a másik felivel ki világos kiviradtig szóllaltattuk, irtuk és mívészketünk az írói és mívészü csöndest!

Diák ismeretek tára.

Terjesztí: Bukovay Absentius.

— Roppant csödülést látok a minap a zsidó-utczában. Oda ereszkedem én is. Hát a Koroghy Bendőt bámulták, a ki ott vásárolta a staffirungját: egy tuczat fogpiszkálót.

— Panaszodik a Herz Kóbi, a kölyök-emberpusztító mediciner, hogy a mióta itthon van, legalább is tiszter rontotta meg a gyomrát. Különös — szoltam oda neki, — hogy ez önnek Pesten egyszer sem sikerült.

— Rég törtem a fejem, hova rándul az idén az aranyos. Hát Szliácsra »reis«-olt a lelkem. Követem a példáját, hátha a köztem és Reis bácsi közt fenforgó különbözetet én is leklaiviroztathatnám.

— A héten az öregemtől kaptam levelet Balatonfüredről; az ottani vizisportról ír, én meg itthoni vizisportról válaszoltam neki.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

A. Adolf, Marienbad. Már éppen meg akartuk vonni a tiszteletpéldányt. Levél megy. — L. K. Mi bizony el nem olvastuk volna, ha ön nem figyelmeztet. Pedig csak ugyan nem rossz ötlet a »P. H.« egy szaladoncztól, hogy komolyan bocsánatot kér Bómától, a mért hűtlenül elhagyja. Róma most már igazán ledől a rabigába görbed. — F. P. Hogy kapva kapnak a multkor közölt leiterjakabon, az igen természetes. Ma neked, holnap nekem — gondolják, s ez néha jobban esik, mint megfordítva: ma nekem, holnapneked. Abban igaza van, hogy az a lap, mely Stradellát, mint hanyverseny püccet kritizálta, nem botránkozhatik meg Tonika k. a. látásán. De azt hiszi ön, hogy ott csak »Stradellát« fedezték fel? A két lapnak a tekintetben nincs mit szemére vetni egymásnak. A másik dologba nem szólunk bele. — F. (Orosháza.) A S. stylusát még mindig nem találta el. — T. P. »Gyöngéden« tudassuk önnel ítéletünket? Ime: Allah növesse hosszúra a szakálának az árnyékát, majd akkor talán jobb dolgokat fog irni. Addig is: minden jó kívánatunkat. Még Victor Hugo egy pár gyöngéd sorát idézhetnök a gyermekkor ártatlanságáról, de azt úgy is el fogja ön olvasni később. — S. Gy. Kitérőtünk az eddigi absenttiákat. — Jurista. Justinianus adjon meg önnek minden honorát, amit csak óhaj. Praestanter colloquált. Egyetmást kihagytunk, a mit nem értenék meg a laicusok. — S. S. (Szarvas) Üdvözet; a mi a köszönetet illeti, azt Cs. B.-ra bizzuk. — H. E. A jövő héten felhasználunk belőle egyet-mást. Addig beküldhetné azt a kolera-sürgönyt is, mely csakugyan első rangú lelemény. Az illető lappéldányt tán még megszerezhetnéd.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS.

H I R D E T É S E K.

A szakál megnövesztésére
az egyedüli biztos és legmegbízhatóbb szer a
Bosse Pál-féle Eredeti-Mustaches-Balzsam.
Az eredményért 2-6 hét alatt keszeség csallaltatik.
A bőre nézve tökéletesen ártalmatlan.
„Ezelőtt.” „Most.”
Bizonnyítványok már nem közzöletnek. Megküldetik titoktartás mellett, utánvétellel is. Dobozonkint 1 fnt 80 kr. 55
Kapható: Dankowski Istvánnál, Budapest, József-tér 2.

500 aranyat
fizetek annak, ki a Dr.
Greensill-féle
salycilsav-szájviz
(1 flacon ára 40 kr.)
használatát után valaha még fogfájást kapna, vagy szája kellemetlen szava lenne. Dr. Greensill Róbert tanár Párisban.
Főraktár: Dankovszky Istvánnál Budapestben, V. József-tér 2. sz. Raktárak létesíttetnek. 96

Uj! 12 színben arany nyomással! Igen meglepő!
MAGYAR HAZIALDÁS
csak 15 kr. bérmentve.
Ugyan az izléstelen virágos kevertben színárnyalatot papiroson 30 kr. bérmentes megküldéssel. Olajnyomású képek; festmények! Képekterek! Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve. Ismétlődők tetemes árkedvményben részesülnek. Ügynökök a jutalékdíjrezes utazók kerestetnek!
Bayer Pál, Dreza, No. 187.
Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában Budapest, (Ferenciek-tere 3. sz.) s általa minden könyvkereskedésben, Bécsben, Székesfehérváron, Győrben, (Stefansplatz 6.) kapható:
GREGUSS ÁGOST VERSEI.
Kis 8-od rész 220 lap.
Ára (úzve) 1 fnt 20 kr.
Ugyanez díszkötésben ára 2 forint

A LEGJOBB
CIGARETTA-PAPIR
a valódi
LE HOUBLON
francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párisban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.
A cigarettá-papír csak akkor valódi, ha minden egyes lap **LE HOUBLON** bélyeggel és mindenik boríték az állant álló védjegyvel és aláírással el van látva.
Cawley & Henry
Propriétaires
500 FEUILLES
FRANCAIS
C. AWLEY & HENRY
PARIS
Fac-Simile de l'Étiquette 17 Rue Béranger à PARIS.

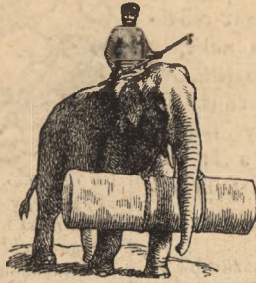
GUMMI és HALHÓLYAG
valódi párisi, az ártalmatlansáért keltség vállaltatik nagyban és kicsinyben, tucztaja 60 kr., 1, 2, 3, 4 fnt. Női különlegességek (Safety Sponges), tucztaja 1, 2, 3 fnt, suspensoriumok 80 kr., 1, 2 fnt, megküldi titoktartás mellett az összeg beküldése vagy utánvétel mellett
Feitel Lipót, Bees, Kärntnerstrasse 63.
Biztos segély! A csász. kir. szabadalmazott carbon nemi-szevri zuhanány 1 bakki is meggyógyíthatja (különleg használat) biztosan s állatában, gyakran már 24 óra alatt, még ott is, ahol még semmi seba használt; még az évek óta tartó kőhetlenegéget is. Kéll-mes, észrevétlen legyőző, tüdőbeteges, érzékvényű, káros izgatás nélkül. A legelső békés prof. fe-sorok és orvosi szaklapok, a legmegelőbb orvosi alvulatok s a gyöker-erő gyógyíthatók: kő szőcsütrétek, minden érdek nélkül ajánlják a szenvedőknek a sar-onzánány azenvali megrendelését, mely állandó sikert biztosít. Teljesen felzárkó elve s használati utasítását 5 fnt 80 kr. Titok-tartás mellett megküldés, és a csomagolás a tartalmat és értéket nem árulja el. Csak az igaz. hír szűkebb körben, Berlinben J. R. umal, Néca, II. Ferdinándstrasse 26. 192

A SZINGALIAK!

Ma és mindennap
HAGENBECK KÁROLY-féle KIÁLLÍTÁS.

Városliget,
 40 szingaliai,

Ceylon szigetéről,
 köztük
 ördögtánczosok, bűvészek,
 elefántidomítók, csipkeverők stb.

állatkert,
 20 dolgozó elefánt,
 12 drb szarvasmarha a zebu-fajból,
 kocsizás- és lovaglásra stb. stb.

N y i t v a
 naponta reggeli 9 órától este 8 óráig.
Mutatványok
 délelőtt 9 órától 12 óráig és délután 3 órától 8-ig este.

Délután naponta katonai hangverseny.

Belépti díj a szingaliai kiállítással együtt 40 kr., gyermekekért csak 20 kr. — Katonák belépti díja őrmestertől letelé 20 kr.

Külön helyek 20 krral több.

Csak augusztus 6-ig.

Csak augusztus 6-ig.

A SZINGALIAK!

MAGY. LESZÁMITOLÓ ÉS PÉNZVÁLTÓ BANK

Az aratási évad alkalmával ajánljuk a t. cz. termelők és kereskedők figyelmébe: több mint 400,000 métermázsa befogadási képességgel bíró

közzraktári telepünket Budapesten.

Hat raktári épület és **egy nagy gabna Elevator** áll készen termények és áruk beraktározására, kezelésére, kiraktározására vagy tovább küldésére a legjutányosabb díjak mellett.

Ajánlunk olesó kamatláb mellett **előleget** a beraktározott, sőt már a czimünkre feladott erményekre.

Elvállaljuk a ránk bízott termények **bizományban való eladását** akár a vidéki állomásokról, akár pedig raktárainkból. — Ajánljuk továbbá teljesen felszerelt raktárainkat **Szegeden, Barcsen és Temesvárt.**

Vasuti és gőzhajózási vállalatok részéről **főnt elősorolt vállalataink kiváló kedvezményekkel bírnak.**

Magyar leszámítoló és pénzváltó-bank Budapesten.

CALDERONI és TÁRSA

látészerek Budapestén,
 váczi-utca 30, és kis hid-utca 8. sz.
 ajánlják dusan felszerelt raktárakat a legújabb alaku szemüvegek, orrcsüptetők, lorgnettek és védszemüvegek közül, a legváltozatosabb kiállítású színházi és ketős tábori látesővegek, távcsövek, nagyító üvegek, gör-
 csők, higany és aneroid légsúlymérők, hőmérők közt.
 Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

TÁNCZOS REZSŐ

Budapest, sugár-ut 30. sz.
 ajánlja m. kir. kiz. szab. tüzmentes
pénzszekrényeit.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles köszönő iratok folytán ezen legöregebb és legelismertebb rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, ért. kesztetnek, a legmelegebben ajánlható.

Dr. LEITNER
 41 év óta fenálló rendelési intézetében
 Pesten 3 dob-utca 18. sz., titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetlenséget, stric-
 turákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és borbajokat,
 rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyó-
 gyít anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és
 csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel
 naponkint reggel 6—8-ig, d u. 2—5-ig és este 8—10 óráig.

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óraüzlete.

BRAUSWETTER JÁNOS SZEGEDEN

es. kir. és m. kir. szab. chronometer
 és műórás, föltalálója az első
 egyedüli kulcs nélküli föl-
 húzható remontoir
 inga-órának
 stb. stb.

**ÓRAK 10 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT
 ARANY ÉS EZÜST ÉKSZERTÁRGYAK
 RÉSZLETFIZETÉSRE**

Kitüntetve:
 London 1871.
 Kecskemét 1872.
 Bécs 1873. Ujvidék 1875.
 Szeged 1876. Páris 1877.
 Székesfehérvár 1879.

Alapított 1847-ik évben.

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óraüzlete.

Alapított 1847-ik évben.

Alapított 1847-ik évben.